

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 15

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkakörét *Hagelman
Károly* könyvkereskedő
vállalva magára, az előfizet-
ések, nyilvántartás és hirdetési
díjak és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalások ide-
intézendők.

A kuruc meg a labanc . . .

Írta: **Lengyel Zoltán.**

Közel ezeréves a német befolyás. A mióta szomszédokká lettünk. A név csak Rákóczi korából származik, de a típus jó hétszáz évvel öregebb. A kuruc is, meg a labanc is.

Ismeritek az égitestek törvényeit? Pályájukon két erő tartja azokat egyensúlyban: a vonzó erő, mely a földet a nap felé, a bolygót az ő uralkodó csillagja felé huzza és a taszító erő, mely a körben forgó testeket távozásra hajtja. Ha az első lenne csak egymagában: bele hullanának a napba. Ha meg csak a második: kiröpülnének a végtelen világűrbe. A kettő együtt megtartja, a mostani keringésben lehetővé teszi az életet, meleget kapunk hozzá a naptól, de a föld külön léte is fennmaradt.

A vonzó erő meg a taszító erő: a kuruc meg a labanc. Az első a tiszta, fanatikus, alkalmazkodni nem akaró, nyakas ellentmondó, lázadó,

szabadságért vivó magyar. A másik a „modern világ nézletű“ a célszerűsége és hasznosságra sokat adó, érdeket kereső, szolgálatkész, aggodalmas, félénk, esendesebb vérmérsékletű — magyar. Mert mindakettő magyar. A kuruc is, meg a labanc is . . .

Ha a német világhatalom szomszédságban nem lenne: mind kurucok lennének. Hahogy itt van és e miatt mind labancok lettünk volna: magyar már nem volna. A kettő együtt megtartja magyarnak is, önállóan is. A kuruc fentartja a magyarságot, a labanc megmenti létünket.

Szent István előtt kuruc volt a magyar, nem diplomatáskodott és nem hajlott a viszonyok szerint. Uralkodáshoz szokott és engedelmességet követelt. És ezért a némettel csak — **ve r e k e d e t t**. A harcokban fogyott a német is. Mivel azonban több volt belőle, több is maradt. A magyar így haladva rövidesen elfogyott volna egészen.

Szent István jó magyar volt, és bölcs is volt. Megbékült a némettel. Felvette vallását. Nem a németét, de az övével azonos vallást. Ez nem volt kárunkra. A vallással jött a műveltség is, s a műveltséggel a helyes allamszervezet. Elvett egy német hercegnőt feleségül. Szent volt a béke ezáltal, s az Árpádok mégis magyarok maradtak.

A kuruc pogány hitével, pogány erkölcsével erdőbe, mocsarak és hegyek közé bujdosott. Onnan tört elő lázongva, de mindig leverték. Előzőnlőttek a németek az országot. Papok, iparosok, kereskedők képében. És urrá levének. De ezáltal és ennek utána nagyobb részükben magyarok is levének.

Azóta ostromolja az idegen befolyás a magyar határt, mint a szirt falát a tenger zugó árja. Évszázadok után tört meg csak a magyar. Előbb hurkot vetett nyakunkra a török, hogy urrá lehessen felettünk a német. És azóta, hogy a német császár uralkodik rajtunk

T Á R S A.

A leszámolás.

Írta: **SZENYÉRY ISTVÁN.**

Ökölnyi kis ember volt, a lehetetlen-ségig pisze orral, torzonborz tüskés ábrázattal, apró fekete villogó szemekkel. Olyan szívós tekintete volt, hogy belefajult a szem, mely az övével összeakadt.

Közönségesen csak Pócziknak hívták; talán azért, mert olyan alacsony tömzsi volt, mint a parasztkonyhákban a földre kuporodott kemence elé rakott tűzhely, melyre a sütőlapát végét helyezik. Ezt is póciknak nevezik.

Ez a kis ember azt hitte magáról, hogy ő a világ legboldogabbi embere. Csinos felesége volt, meg egy jó barátja és egyikre se volt oka haragudni. Világos, hogy ez így nem lehet tartós állapot.

A barátja véletlenül kerülő volt; az ő utján ismerkedett meg a vadászélet örömeivel, mely valóságos zenvedélylyé fejlődött nála.

Azután az erdő lett igazi otthona; ott érezte jól magát a suttozó, zugó faóriások között. Ha elfaradt, hanyatt feküdt a fenyuladt levelű gyér fűbe, vagy az idegesen zörgő csalitba, — ahogy éppen a kedve hozta magával.

Később nem elégedett meg a községtől kibérelt vadászterülettel; nagy ügyességgel dézsmálta a szomszéd uraság nemesebb vadjait. Ha alkalmas volt az idő, elballagott az erdején keresztül a drótkerítésig, mely határa volt a Berger uraság

vadászkertjének; ott várta meg, mit hoz neki a jó szerencse.

Az meg mindig hozott neki valamit.

Azok a kedves, kíváncsi őzikék meglepetve álltak meg az áthatolhatlan akadály előtt, melyen túl bizonyára valami boldog világ terül el, telve harmatos fűvel, csörgő patakka, bökölő löherével.

Ott baktatnak a kerítés hosszában, vágó pillantásokkal lesve, hogy mikor lesz vége annak a csudálatos alkotmánynak, mint ahogy vége szakad a bükk erdőnek és következik utána a cseres, azután a tölgyes, a homályvágás, a makkrakás. Szinte megrebbennek az örömtől, mikor megpillantják a nyitva felejtett kaput. Egy, kettő és benn vannak az ismeretlen, a titkos, a rejtelmes életben. Sietve baktatnak tovább.

— Piff, puff, — szól közbe a Póczik goromba puskája.

Egyk őzike nagyot ugorva terül el egy csonka tölgy mellett.

Az a torzonborz erdei manó óvatosan bujt elő rejtekéből, gondosan becsukta a kaput, nyaka közé kapta a kíváncsi jószágot és sietve vitte tüskén, bokron, hegyen, völgyön, szakadékon keresztül; vitte egyenesen haza, hadd örüljön neki az a puhatekintetű menyecske.

Az ut hosszú és fárasztó volt. Az ilyen teherrel kerülni szokás a fényesre taposott gyalogösvényt, ahol Isten tudja, kit állíthat vele szemközt a veszélyes véletlen.

Derekasán kifaradt mire hazaért. Az izzadság patakzott róla, pedig a báránypapka is zsebre gyűrte, hogy szabadon fürödhessen párolgó feje a hűvös levegőben.

A sövénykerítésnél fujta ki magát. Ott már a saját portája következett; oda látszott a piros függönyökön átsűrődő lámpafény.

Nagyot fujt, mikor a terhet a kamara oldalához nyekkentette. Ugyanakkor tevődött be az utcaajtó. Tágra nyitott szemmel bámult a sötétségbe, hogy meglássa a közeledőt.

Semmi nesz, csak a csucsfalra száradni akasztott paprika verődik össze, amint vājkal közte az északi szél.

— Tehát innét távozott valaki, — mormolta csendesen.

Ez a gondolat a jobban megdobogtatta szívét, mint az előbbi feszült várakozás.

Az asszony azzal a semmitmondó tekintettel fogadta, mely a leggyanakodóbb embert is kibékíti.

— Ki volt itt? Kérde erőltetett közönyösséggel.

— Hát az ördög. Ki lett volna?

Póczik Petinek elborult az arca, megszorította az asszony karját úgy, hogy abba a bütykös hüvelyk egészen belemélyedt.

— Igazad lehet. Csakugyan az ördög volt itt, — sziszegte fogai között.

. . . Ugy-e fekete bajusza volt, szép körszakála?

— Eresz el a karomat, Maga goromba!

Póczik Peti még jobban megszorította, azután az asztal alá mutatott.

— Én láttam ördögöt lefestve, de dohányzacskót nem láttam nála; pedig ugye azt is az ördög felejtette?

Az asszonynak megremegett a teste, egy erőfeszítéssel menekülni akart.

és német az udvar és Bécsből kormányoznak: apátlan, anyátlan rab nemzet a magyar. Nincs se jóléte, se boldogsága, se szabadsága. Elhalványult öntudata, megrogyott akarat, szerte bomlott összetartása, elbujdósott ősi fajszeretete.

És harcol a kuruc, békül a labanc. Vérzik a kuruc, prédára les a labanc. Egymást marja a kettő, hogy mindeniken győzelmesen trónolhasson az idegen.

Siralmas képe a történelemnek. Nyomorult lealacsonyodása a közérkölcösknek. Hogyisne: egy ország, mely fölött századok óta idegen az úr s amelyet felülről rontanak, pusztítanak, vesztegetnek négyszáz évek óta.

Harcok idején megapad a labanc. Egy része nyiltan az ellenséghez áll: ezek az árulók. A másik része elbujik: ezek az oppo r t u n u s o k. A harmadik része kuruccá vedlik: ezek a megtértek.

A harcok után, ha békésen értek véget, szerte szélednek az árulók. Szerzett Judás pénzeiken élőködnek. Számkivetésben pusztulnak el. Az oppo r t u n u s o k azonban a hangos kurucok. Hőstetteiknek se szeri, se száma. Hogy ki hány ellenséget ölt meg, zászlót szedett el, zsákmányt rabolt össze!

Ha elbukott a harc: az árulókból, a hiénákból ország kormányzók lesznek. Az oppo r t u n u s o k többnyire labanccá vedlenek. A

megtértek bünbocsánatért esdenek s ha elfogadjak, visszakeresztelkednek.

A kuruc is meg a labanc is magyar tünemény. Hozzá tartozik a félignemzetek élettanához. Folyton vedlik, cserélődik az ember. A kurucból labanc, a labancból kuruc válik. A hogyan az idő kedvez. A melyikre a nap süt.

Szegény kuruc-magyart irtja, pusztítja a német, tizedeli a harc, megrontja a béke. A mindig labancot hizlalja a német, megmenti a harc, megsokasítja a béke. Hizlalja a német, mert szolgálja; megmenti a harc, mert elbujik; megsokasítja a béke, mert kuruc képében, magyar köpönyegben odaözlök a trónhoz, a kormányhoz, a husos fazékhoz.

Az igazi magyar sohase labanc tettben és érzésben. Míg Bécsben a császár és német a király, addig nem hisz neki, nem ül fel a csalfa hitegetésnek. Egy Istene, egy imádsága, egy oltára. Kossuth képe a szívében, Rákóczi emléke lelkében.

Az okos magyar nemcsak harcolni mer, de dolgozni is tud. Küzd ha kell, épít, mikor lehet. A mit a szabadságért feláldozott a harcban, azt sokszorozva visszaszerzi a békében. Hivatalt is vállal. Nem hogy meghizzék, hanem hogy a közjává éljen, munkálkodjék.

A huncut magyar jó labanc a harcban, jó kuruc a békében. Háboruban polgár, békében katona. De ez már nem is labanc, de még csak

nem is magyar, hanem alávaló, sőpredék népség.

Az első fajtaból születnek a hősök, a második fajtaból válnak ki a labancok, a harmadikból kínálkoznak fel az árulók. Kurucság, labancság: kétféle magyarság. Fény és árnyoldala ugyan azon képnek. Pedig hazánk egy van. S míg e két fajtája békében és harcban egybe forrni nem tud, egygyé lenni nem bír: szolgaságunk marad. Fenn marad a magyar, de szolga is marad.

Kuruc is, labanc is legyen csak magyarrá. Ne gyanusitgasson, ne is szidja egymást; Keljenek versenyre a magyarság mellett, az idegen ellen!

Kettő egyesülve mindkettőnek célját viszi diadalra: magyarok maradunk s önállóak is leszünk.

A harmadik áldást uristen adja rá hálaadásképen: elpusztul az osztrák keserves kinok közt és sohase támad fel.

Krónika a hétről.

A karácsonyi szünet előtt a t. Ház gyors egymásutánban végzett az egyes tárcák költségvetésével, melyek nem sok vizet zavartak. Történtek egyes jelentősebb felszólalások, de alapjában véve kevés érdeklődés mellett tárgyaltak le a letárgyalni valókat. Egy kis vihart a nemzetiségiek csinálnak, csak hogy megakasszák rövidebb-hosszabb időre a tárgyalások sima menetét, de alaposan, kijár nekik; innen-onnan püfölik őket, lehurrogják, úgy hogy egy-kettőre meghunyászkodnak. Obstruálni mégse mernek; tartogatják jobb időre.

*

— Itt maradsz! A szeretőd nevért akarom tudni.

Az asszony makacsul hallgatott, Póczik erősen szitkozódott. Meg is verte az asszonyt, de nem boldogult vele.

Azután, mert bántotta az asszony ideges zokogása, behajította az ajtón az előbbi zsákmányt, újra az erdő felé vette az útját. Mintha tíz évvel öregedett volna: fáradt, vánszorgó léptekkel haladt előre.

Az erdőszélén lepihent egy csomó rőzsére. Bizonyosan valami szegény emberrel hagyatta ott a kerülő.

Ott maradt mindaddig, míg a hajnali harangzó fel nem ébresztette kábultságából.

— Nem bujom többé az erdőt, — dörmögte maga elé. — Én is a tilost járom, az asszony is; ez így nem mehet tovább.

Gyors léptekkel indult hazafelé. Most sokkal hosszabbnak tetszett neki az út, mint egyébkor, pedig most a legrövidebbet választotta.

— Hátba nem is bünös az az asszony és én nagyon keményen bántam vele, — mondogatta menet közben.

Azon a ponton volt, hogy banni kezdte előbbi cselekedetét s békülésre hajló indulattal lépett a kis szobába; de akit keresett, nem találta. A szoba üres volt; eltűnt belőle a megriadt menyecske.

Lehorgasztott fővel ült le egy szögletbe és várakozott, hogy majd előkerül valahonnan.

De nem került elő. Eljött a dél, eljött az est, azután egy nap, két nap és Póczik Peti még mindig ott várakozott a kis szobában anélkül, hogy eszébe jutott volna a

vadászat, mintha csak kihalt volna belőle az a szenvedély.

Azalatt odakünn egészen megváltozott az idő, az egész természet didergett a hótakaró alatt, melylyel a felhős égbolt lepte meg a földet. A sivitó szél megmegrázta az ablakot, mintha valaki beki-vánkozott volna.

Egy délután a Beczők Sára nyitott rá ajtót, kit a kíváncsiság sarkalt, hogy valamivel többet tudjon, mint amit a faluban tereferélnek.

— Ej de bűnnek eresztette a fejét Peti öcsém, — szölitotta meg, — észre se akarja venni az öreg Sara nénit, aki igazán örül ám annak, hogy megtisztította házat attól a céda menyecskétől. Soha se becsülte meg, én mondom: örüljön, hogy nem csalja tovább.

A gazda valamit dörmögött, mely olyanformán hangzott, mintha a pokolba kívánta volna a nénemasszonyt minden ivadékával együtt.

Sára nem hallotta, vagy ha hallotta is, nem törődött vele. Egész értekezést tartott a hűtlen asszonyokról, a nagy barátságáról, mely soha se vezet jóra.

— Majd megcsalja az még Sebők Gáspárt is, ha ugyan előbb utol nem éri az Isten büntetése, — folytatta profétás hangon. — Egyszer úgy lehet, maga is ott marad a málas szélén és nem hozza haza az asszonynak a farkasbundákat, hogy selyemruhát csináltasson az árából.

... Míg a más asszonya után járt, nem ütötték le a derekát; de ott könnyen otthagytatja a fogat.

— Hat én is farkasokra vadászom,

mondotta Póczik, amint elhangzott az öreg asszony csoszogása.

Vállára akasztotta a puskát és neki-vágott a hóföldre mezőnek. Egyszer hátat fordított a csipős szélnek, de csak azért, hogy pipára gyujtsa. Tudta az irányt, nem tévesztette meg a mező egyformasága. Egyenesen az ölfavágók kunyhójának tartott, az a legalkalmasabb hely a málas szélén, bizonyosan ott lesz Sebők Gáspár is a csalogatóval. És ha ott lesz, majd elvállik, kinek biztosabb a lövése. A többit majd elvégezik a farkasok.

Egészen sötét lett, csak a hó világitotta meg az erdőt, mire a kunyhót megközelítette. Sebők Gáspár éppen akkor vitte ki a visító malacot egy közeli fához, azután újra visszatért a kunyhó ajtajához.

Várakozásban telt el egy negyed óra. Póczik Peti egy fatörzs mellett állt mozdulatlanul, csak a fejét forgatta, amint ellenségét, meg a környéket kémlelte.

Egyszer csak egy villogó szempár jelent meg a kunyhó mögött. Egy farkas közelített a csalogató felé. Feltartott orral ment el a kunyhó mellett.

Sebők puskája megvillant. A farkas ordítása jelezte, hogy nem hibázott.

Azután hosszú csand következett. Sebők óvatosan közelített a zsákmány felé.

Ezt várta Póczik. Célbavette ellenfelét, de nem lőtt. A kunyhó mögül egyszerre két fenevad ugrott ordítva a vadásznak, elvágva előle a menekülés útját.

Két lövés dördült el gyors egymásutánban. Az egyik farkas tútulva ült le a hóba, de a másik annál dühösebben támadt.

A képviselőház ülésével egyidejűleg a delegációk is szorgalmasan tárgyalnak, természetesen az ösmert csapásokon haladva; mindig felemelésekről, nagyobb pénzüsszegek megadásáról van szó és a magyar delegáció megadja, mert hát muszáj, most ők képviselik a kormány-pártot és ha a függetlenségi delegátusok ellenkezének is imittamott, irgalmatlanul leszavaznak a többségben levő hatvanhetesek.

*

Nagy port vert fel Kossuth Ferenc ösmeretes körlevele, melyet valamennyi függetlenségi képviselőhöz intézett és a melyben szervezkedésre szólítja fel a függetlenségeket. Ezt a hatvanhetes alapon álló pártok teljesen félremagyarázták, amennyiben úgy értelmezték, mintha tisztán ellenük irányuló merényletéről volna szó, holott — mint a függetlenségeik megmagyarázták — semmi olyas szándék nem vezérli őket, mely a koalíció többi pártjainak kijátszására vezetne. A szervezkedéshez joguk van, mintahogy a függetlenségeik se vönnék zokon, ha az alkotmánypárt vagy a néppárt szervezkednék.

*

Az utóbbi napokban izgalmas élet uralkodott a fővárosban, amennyiben közlekedtek a községi választások, melyek egészen az általános választásokat megelőző nagy és elkeseredett háborúskodásra emlékeztettek. Valóságos plakát háború folyt az utcákon; színesebb-nél-színesebb falragaszokon dorongoltak egymást az egyes pártok. Két párt állott egymással szemben: a függetlenségeik és az egyesült demokrata-párt, mely utóbbi állott a régi klikk embereiből, demokratákból, szabadelvűekből, szóval a legvegyesebb társaság, került össze. Győztesek úgyszólván az egész vonalon

A vadász csak ütésre használhatta fegyverét; nem volt ideje tölni.

Póczik visszafojtott lélekzettel nézte a via kodót, amint forgott, hátrált és osztogatta a csapásokat. Azon gondolkodott, hogy melyiknek küldje a kettő közül azt a lövést, vagy hogy mindkettőnek juttasson egyet. Milyen bolond tréfa lenne, ha megmentené a felesége szeretőjét.

Az alatt Sebők hátrálva mindinkább közelített Póczik felé, aki mind jobban hallotta annak faradt lihegését.

A farkas egy pillanatra föl hagyott a tamadással Sebők ezt a pillanatot fölhasználva tölni akart, de a fenevad egy merész szökéssel a hátán termelt.

Pócziknak csak a kezét kellett kinyújtani, hogy elérje az éhes vadat, és . . . kinyújtotta. Megragadta annak hatsó lábát, mintha csak egy közönséges kuvasz lett volna és oly erővel vágta bele a vízmosásba, hogy az egy hosszú ordítást hallatva terült el mozdulatlanul.

A két hajdani barát egymás szeme közé nézett.

— Én vagyok, Gáspár. Ugy-e nem hitted volna? Megvallom másképp akartam, de, nem tudom én mért, csak hogy nem úgy cselekedtem. Ne hazudj annak az asszonynak mond meg, hogy én mentettem meg az életedet.

* * *

Póczik Petít azért nem látta senki. Később hajtóvadászat közben két csizmát, meg egy rozsdás fegyvert találtak a hajtók és úgy vélekedtek, hogy az Póczik Petié volt.

a demokraták lettek, a mi amellet bizonyít, hogy a meggyökeredzett klikket nagyon nehéz a fővárosból elpusztítani.

*

Ő Felsége a napokban távozott el Budapest székesfővárosából. Ott tartózkodása alatt csaknem minden egyes napra esett egy-egy látogatása, hol a klinikát nézte meg, hol a Műcsarnokban tett látogatást, mindenütt nagy tetszésének adván kifejezést a látottak felett és azt hangoztatva, hogy örömet jött el ide vagy amoda. Ferencz József király még mindig jó, friss egészségnek örvend, ruganyos léptekkel szokott járni és barátságosan diskurált a neki bemutatott vagy már ösmerős személyekkel.

H I R E K.

Karácsony.

Itt a karácsony, a mi népünknek legmeghitebb s legbensőségtejjesebb ünnepe, amelyet egyaránt ünnek meg a kunyhóban és palotában, s amely egész esztendő rideg kenyérharcában elfásult emberi szivekből a legnemesebb érzést, a szeretet váltja ki. Jászolban született a Megváltó, világraszólóan hirdetvén, hogy azok akik az emberi nem megújhdására végeznek világraszólóan dicső munkát, azok nem a trónok biborából, kerülnek ki, hanem mint az óriási tölgy, amely gyökereit a föld mélyébe eresztí, alulról, az istenadta népből kerülnek ki. Mentek a három napkeleti királyok, országok urai, hadseregek vezérei, mentek a csillag után, amely ott ragyogott a bethlehemi jászol fölött, hirdetvén, hogy jászolban született meg a legigazibb, a legnagyobb király. Igaz hitet szomjuhoztak a napkeleti királyok, csoda történt velük, meghihlette őket a tudat, hogy van valami aranynál, bibornál ékesebb, fegyvernél, hadseregnél erősebb, gyarló, mulandó embernél örökkévalóbb, ami kienel a földi lét szűk köréből és megvilágítja a sirtontulnak rettenetes éjszakáját. Ez a valami a megfoghatatlan Istenbe vetett hit: a bethlehemi jászol kised vendége, a világ megváltója Jézus Krisztus.

Abban a nagy egyenlőségben, amelyben szegények és gazdagok, hatalmasok és elnyomottak élnek ezen a viágon, fölemelő és megnyugtató tudat, hogy egyformán kicsinyek és gyöngék, egyformán szeretettek vagyunk az előtt a fölérhetetlen hatalom előtt, amely Jézus Krisztust adta e bűnös világnak. Megváltásra szorulunk, egyformán mi bűnös emberek, koldusok, királyok. Szeretetre szorulunk egyformán mi hatalmasok és nyomorultak. Hitre szorulunk valamennyien, hitre, amely abból a kis jászolból sugárzott ki az emberek szívébe, amely sugaraknak fénye és melege meg van még most is. Hit nélkül céltalan, meddő küzdelem az élet, de hittel soha el nem muló reménységgel és bizalommal teljes. Hittel, szeretettel kell nekünk embeereknek élni, hogy különbek legyünk az állatoknál és az élettelen tárgyakkal.

Magasztos érzések hozzák rezgésbe szívünket, midőn átérezzük az emberiség leggyönyörűbb legendáját, Jézus Krisztus jászolban való születésének egyszerű törté-

netét. Ma, amidőn a természettudományok haladása, a különféle új tanok, amelyek az emberiség egy részét új célok és új irányok felé terelik — ma, amidőn a hitelenség oly rohamosan terjed az emberek között, dupla értéke van a karácsony ünnepelesének, nemcsak azért, mert nehéz dolog a divatos, rohanó áramlatnak ellentállani, hanem azért is, mert példát mutatunk vele azoknak, akik elszakadni készülnek atyáik hitétől és azon az uton vannak, hogy kivetkőzzenek a jó érzésű ember természetéből. Ti, akik hisztek, és reméltek, akik megvagytok győződve róla, hogy a világot megváltó, hivatása volt a jászolban született Istennek, üljétek meg karácsony ünnepét benső áhitattal, úgy, ahogy azt hitünk törvényei előírják.

Tartsátok fönn a modern erőszakos, Istentől távolodó világáramlatok közepette a keresztény hitet, a Megváltó kultuszát, a mártirok vére által megszentelt vallást; mert jönni fog, jönnie kell egy időnek, midőn az emberiség tévelygő része ki fog ábrándulni a realizmus mámorából és vissza fog térni Istennek egyedül üdvözítő kultuszához.

Fehér, havas világban, karácsony ünnepén a hit tavasza nyíljék a szivekben és zengjétek, hirdessétek büszkén, bizalommal, hogy megszületett a világ Megváltója!

— **Vármegyéről.** A folyó évi december hó 29-én d. e. 10 órára rendkívüli közgyűlés hivatott össze, melynek tárgysorozata: 1. A törvényhatósági bizottság virilis és választott tagjai 1907. évre vonatkozó névjegyzékének bemutatása. 2. A községi, körjegyzők és segédjegyzők 1907. évi fizetésének az állami javadalmazás terhére leendő kiegészítése ércemében javaslatétel. 3. A kaposvári közkórháznál mutatkozó túlkadásnak újabb kölcsön útján való fedezése. 4. Nagyerény község turzási jogának berbeadása.

E rendkívüli közgyűlés tárgyalás előkészítése céljából pedig az állandó választmány f. évi december hó 29-én d. e. 9 órakor a székház nagytermében ülést tart.

— **Gyászrovat.** G a b s o v i t s Károly, Somogyvármegye főjegyzője folyó hó 17-én 57. vármegyei szolgálatának 35. évében meghalt. Temetése f. hó 19-én d. e. 11 órakor ment végbe nagy részvét mellett. Az egyházi szertartás befejeztével a tisztikar nevében S a r k ö z y Béla alispán; a vármegye közönsége nevében pedig B a k o n y i Ferenc törvényhatósági bizottsági tag megható beszédben búcsúztatta el az elhunytat.

— **A Kaposvári Nemzeti Casino Egyesület** 1906. december hó 31 napján a »Korona« vendéglő nagytermében táncestélyt rendez. Kezdeté 9 órakor.

— **Mulatságok.** A Kaposvári Izraelita Krajcáregylet 1907. évi január hó 6-án, vasárnap a »Korona« szálló disztremében Anthes György úr, a m. kir. operaház első tenoristája, Bürger Zsigmond úr, a m. kir. operaház magán gordonkaművésze, a budapesti Nemzeti Zenede tanára, továbbá Fényes Samu dr. úr, ügyvéd és író közreműködésével zártkörű, jótékony felolvasó- és művészestélyt rendez, mely tekintve a híres és jönevű szereplőket, igen látogatott lesz és alghanem betölti »Korona« nagy-nak nevezett termét. Az előadást tánc követi. Ülőhelyek 10, 8, 6, 5 és 4 koronával a Magyar Iparcsarnokban (Fő-u. 5), állólhelyek 3 koronával az estély-pénztáránál kaphatók.

A Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet 1907. évi január hó 12-én Szigetvárott az »Olvasó-Egylet« helyiségeiben jótékony célú falusi vásáros-mulat-

ságot rendez. Kezdeté este 8 és 1/2 órakor. Belépő-díj személyenként 60 fillér. A mulatságon többféle sátrak lesznek, mint Batyucsárda, hol hideg ételt szolgálnak. Tulipán-cukrázda, hol az édességeket. Babos sátor, ajándék szivekkel és borbamártagatókkal. Gyorsfényképész. Bűvészet. Állatsereglet. Birbices, kinél pár fillérrel értékes ajándéktárgyak nyerhetők. Paprika Jancsi, látványos városligeti színházi Fonograf-hangverseny stb. A multság igen látogatottnak ígérkezik annál is inkább, mert éjjel után a vásártér táncsteremmel alakul át, hol a táncmultság reggelig tart.

— **Egy olah lap botránja.** Szép kis dolog Biraucz Döme, a „Poporul Roman” szerkesztő-kiadójának ügye. Biraucz ugyanis eladta lapját Burdea Szilárd alkotmányparti képviselőnek, aki azért 14 000 korona készpénzt csak azért adott Biraucznak, hogy a lap irányát megváltoztassa. Megígérte Burdea a szerkesztőnek azt is, hogy izgatásért ellene folyó pereit beszüntetése érdekében eljár. Az ügyesség tényleg elejtette a vádakat Biraucz ellen. Mikor ez megtörtént, a ravasz szerkesztő kiadó visszafelé akarta csinálni az üzletet. Burdea erre csales és sikkasztás címén feljelentette Birauczot, de célt ezzel aligha fog érni. Biraucz ismét vissza fog lépni jogaiba, a neki átadott pénzt a bíróságnál deponálta, az elítélés elől kbujt.

— **A gyufa árák emelkedése.** A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank gyufaárúosztálya a nyersanyag-árak folytonos emelkedése és a munkabérek fokozatos emelése folytán az árakat kénytelen volt újból 10%-kal felemelni.

— **Karácsonyi isteni tiszteletek az ev. ref. templomban.** A karácsonyi ünnepekben a kaposvári ev. ref. templomban az isteni tiszteletek a következő sorrendben lesznek. 1-ső nap délelőtt két isteni tisztelet lesz. D. e. 9 órakor predikál és úrvacsorát oszt a lelkész. D. e. 12 órakor predikál a legátus s lelkész úrvacsorát oszt. D. u. 3 órakor a templomban a legátus, — 4 órakor pedig a raboknál lelkész tart isteni tiszteletet. 2. nap reggel 7 órakor a raboknál lelkész isteni tisztelettel kapcsolatosan úrvacsorát oszt. D. e. 10 órakor a templomban predikál a legátus s úrvacsorát oszt a lelkész. D. u. 3 órakor a templomban a legátus, — 4 órakor pedig a raboknál lelkész predikál.

— **Magyarország legolvasottabb lapja,** a Pesti Hirlap, ez idén is beküldötte jövő évre szóló programját. Megemlítjük belőle, hogy a lap jeles írógárdája, új erővel szaporodva, fog a tárcarovat és a regénycsarnok változatosságáról gondoskodni. Az új évben Gardonyi Géza új regénnyel köszönt be s a regénycsarnok a legérdekesebb külföldi regények mellett több hazai szerző művét is bemutatja. A lap politikai iránya változatlanul radikális szabadelvű; demokratikus alapon minden irányban független. Népszerűségét nagyban emeli, hogy naponta annyi szerkesztői üzenetet közöl, mint más lap egész héten vagy hónapban; ami — az apró hirdetések nagy tömegén kívül — egyben legjobb bizonyítéka a lap renkiivüli elterjedtségének; hirdetések érdekeinek tehát legmegfelelőbb. A Pesti Hirlap Naptára az 1907-ik évre — a lap karácsonyi ajándéka az előfizetőknek — már megjelent, diszes kemény táblába kötve s valóban érdekes és hasznos tartalommal. Irtak a naptárba: Mikszáth Kalman, Gardonyi Géza, Bródy Sándor, Ambrus Zoltán, Heltai Jenő, (Bernáték kikocsiznak). Kazár Emil, Murai Károly, Szabóné-Nogáll Janka, Tömörkény István, Homok, Sas Ede, Porzsolt Kálmán, Krúdy Gyula, stb. stb. A közhasznú részben: egészségügyi tanácsadó, kertészeti és mezőgazdasági teendők az év 12 hónapjára va-

sárok jegyzéke, stb. Aki egyszerre negyedévre fizet elő, ha csak most lép is az előfizetők közé, megkapja ingyen és bérmentes küldéssel a tartalmas almanachot, A lap ára negyedévre 7 korona; egy hónapra 2 kor. 40 fillér. A Divat Salon című diszes kiállítású és igen praktikus szerkesztett divatlappal együtt negyedévre 9 korona. A kiadóhivatal címe, hova az előfizetési összegeket legcélszerűbb postautalványon küldeni, a következő: Pesti Hirlap kiadóhivatala, Budapest, V., Váci-körút 78

— **A Nap.** A fővárosi zsurnalisztika valóságos szenzációja A Nap, mely ma az ország legfüggetlenebb, legszókimondóbb, legnépszerűbb és legelterjedtebb ellenzéki napilapja. A Nap a közönség rajongó szeretetétől kísérve, egy csapásra hódította meg a sziveket. Minden szama kész meglepetés és szenzáció. A Nap független, érdekes, tartalmas és teljes krónikása a napnak s minden más lap megelőzésével már a kora reggeli órákban kapja kezébe a vidéki olvasó. A Nap felelős szerkesztője: Braun Sándor, főmunkatársa: Ábrányi Emil. Politikai cikkeinek legnagyobb részét Lengyel Zoltán és Nagy György, a magyar ellenzék e fényes nevű vezéralakjai írják. Belső dolgozótársai: Ábrányi Emil, Bródy Mihály, Cholnoky Viktor, Feld Aurél, Haesak Géza, dr. Hajdu Miklós segédszerkesztő, Holló Marton, Kemény Simon, Lengyel Zoltán, Nagy György, Nadas Sándor, Pasztor Árpád, Székely Miklós, Sabolcs Balint, Szép Ernő. Ez a névsor — élén Braun Sándor szerkesztővel — kész program. Hangban, tartásban, formában, színekben s elevenségben új ez az újság. Valósággal zászlóvivője A Nap a magyar függetlenségi törekvéseknek és úgy politikai, mint újságírói sikerei óriási tényezővé tették. A Nap hasábjain tükröződik a leghivebben a magyar közönség érzelmevilága. Külön szenzációja, hogy a legkorábban megjelenő újság a legolcsóbb is. Egy szám ára 4 fillér (2 kr.) előfizetési ára egész évre 16 kor., félévre 8 kor., negyedévre 4 kor., egy hónapra 1 kor. 40 fillér (70 krajcár). Az érdeklődőknek A nap kiadóhivatala (Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 9.) készséggel küld mutatványszámot.

— **Gazdátlan nyeremények.** A legutóbb kiadott hivatalos kimutatás szerint a Józsv sorsjegyeknél több mint 30000 olyan nyeremény van, a melyért még nem jelentkeztek, nyilván azért, mivel e sorsjegyek tulajdonosai nem tudják, hogy sorsjegyük ki van már huzva. Így van ez a többi sorsjegyeknél is és mivel ezek a nyeremények elvölnek, mondhatni, hogy sok millióra menő vagyon pusztul el azért, mert a sorsjegybirtokosok nem elég gondosak, és nem járatnak megbízható sorsolási lapot. Ennélfogva, akinek sorsjegyei és egyéb értékpapirjai vannak, arra nézve rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a járatása. Ilyenként ajánlható a „Pénzügyi Hirlap”, a melynek sorsolási melléklapját a „Pénzügyi utmutató”-t a nagymélt. m. kir. belügyminiszter mint teljesen megbízható szakközlőnyt, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közlőnyt hivatalosan ajánlott. A lap előfizetői a januári számmal ingyen kapják a „Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyv”-et, amely sok hasznos tudnivalón kívül, tartalmazza a kezdettől fogva az 1906 év végéig kihuzott, de kifizetés végett bemutatni elmulasztott sorsjegyek kötvények és záloglevelek hiteles kimutatásait, úgy, hogy e könyvből bárki azonnal megláthatja, ki van-e sorsjegye húzva, vagy nincs. A „Pénzügyi Hirlap” előfizetési ára egy évre a Pénzügyi Utmutatóval és a Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyvvel együtt 5 korona, amely postautalványon küldendő be a kiadóhivatalba, VII. Kerepesi út 44. szám.

K Ü L F Ö L D

Az orosz forradalom.

Évszázadok elfojtott keserősége rombolva tört a felszínre Oroszországban a szerencsétlen mandzsuriai háború után. A cár nem tudván ellenálni az alulról felfelé törő rettenetes nyomásnak, parlamentáris képviselőket, népszabadságot ígért az orosz népnek, de ígérését csak félig tartotta meg, mert az orosz parlamentnek, vagyik a dumának kevesebb autonómiát és jogot adott, mint amennyi nálunk egy törvényhatósági bizottságnak van. A parlamentáris élet két főkelléke a költség és a közjogi törvényhozás nem illette meg a dumát, mert ezeket a cár tartotta fenn magának. A csonka дума természetesen nem elégitette ki az orosz népet, amelyben az utóbbi években egy olyan forradalmi propoganda terjedt el, amelyhez hasonló csak az 1789-iki francia forradalmat előzte meg. Oroszországban van ez idő szerint Európa legelcsantabb szociáldemokrata partja, amely eszközeinek megvalogatását a nihilistáktól sajátította el és közvetlen célja a szó szoros értelmében, felforgatni Oroszországot.

A forradalmárok és felforgatók partjának meglehetősen számú képviselője volt a dumában, dacára annak, hogy a választási jogra kvalifikáló cári ukáz csaknem kizárólag a nemességnek és a parasztságnak adta meg a választói jogot. Azonban nemcsak a jobbagység, de a nemesség nagy része is szaturálva van, ha nem is forradalmi hangulattal, de mindenesetre azzal a radikális meggyőződéssel, hogy az autokrata uralomnak mindenáron véget kell vetni és a parlamentarizmust európai nivóra kell fejleszteni. Hogy többet ne említsünk, a legelőkelőbb orosz főnemesek egyike Trubeckij herceg, a forradalmi mozgalom vezetésében vezető szerepet játszik. A dumában csak olyan hangok hallatszottak mint a forradalmárok titkos gyűlésein, s e radikális beszédek hatása annyival is végzetesebb volt az autokráciára nézve, mert a sajtó naponta százezer és százezer példányban vitte hírül az orosz népnek hogy az általa választott képviselőben is követeli a cár és a főpapság, nemkülönben az autokrata főnemesség jogainak korlátozását és a teljes népszabadságot, az általános titkos választói jogot. Hasztalan intett és izent a cár, hogy a дума-képviselők tartózkodjanak a radikális hangtól, ne izgassanak autokrácia főpapság ellen, a дума paraszt képviselői nem ijedtek meg a hatalmi szóztól és hirdették bátran nyíltan azokat az elveket, melyeket az orosz nép követ.

Sokkal fenyegetőbb veszedelmeket rejtett magában az autokráciára nézve az a forradalmi mozgalom, amely a Mandzsuria-ból visszatért elégtelen katonák között kapott labra. A szocialisták és demokraták gondoskodtak arról, hogy a népet felvilágosító röpiratok a katonaság közzé jussanak és ezen röpiratok nemcsak a közlegénységre, de a tisztikarra is nagy hatással voltak. Az óriási kiterjedésű birodalom at volt és ma is keresztül-kassul át van hálózva egy kolosszális összeesküvés szállaival, amely összeesküvés nyíltan, a világ szemelátára dolgozik és célja a fennálló rend megdön-

tése. Ennek az összeesküvésnek legelszántabb harcosai a hadsereg körében találhatók, amint ezt nagy, véres események igazolták.

Amint előre látható volt, a cár az 1906. év nyarán a dumát feloszlatta. A feloszlátást Pléhve, a forradalmárok által gyűlölt belügyminiszter meggyilkoltatása előzte meg. Pléhve egyik legvagabb ellensége volt a dumának és elvadult kegyetlenséggel végeztette ki a politikai foglyozsereit. Plehven kívül a cárt elsősorban Pobjedoncov az orosz szent zsinat elnöke és Nikolajevics nagyherceg, izgatták a дума ellen azzal, hogy a дума a cárt megakarja fosztani a trónjától.

A дума feloszlátása nem érte váratlanul az orosz népet. Készültek már rá hónapok óta a forradalmárok, akiknek élén a szocialdemokrata munkáspárt vezetősége állott. Ugy állapodtak meg, hogy a дума feloszlátására a válasz az általános, polgári és katonai forradalom lesz. Így is történt. Két nappal a дума feloszlátása után kitört Szentpétervárott, Moszkvában, Lodzban és több helyütt is, ahol gyári munkásság van, az általános sztrájk, a sztrájkolók piros zászlók alatt kivonultak az utcára és tüntettek a cár ellen. A számítás az volt, hogy a tüntetők ellen vezényelt csapatok ahelyett, hogy a tüntetők közé lőttek volna, hozzájuk csatlakoznak. Ez a számítás azonban nem vált be. A katonaság nem volt még eléggé preparálva a forradalmi mozgalomra. Egyik másik ezred megtámadta ugyan a tüntetők ellen való fellépést, de ekkor kivezényeltek ellenük cárhű ezredeket, melyek úgy az engedetlen katonákat, mint a munkásokat halomra lőtték.

Másik baj az volt, hogy csak a gyári munkásság lépett akcióba. ellenben a közel száz milliónyi parasztság nyugodtan maradt. Négy napi vérengzés után sikerül a forradalmi mozgalmat elnyomni. Ezreket öltek meg a kozákok, még több ezren vándoroltak Szibériába, de ezzel csak ideiglenesen sikerült tétlenségre bírni a szabadság elszánt harcosait. Alig három hét múlva katonai zendülés tört ki Kornstadtban, Svebourgnban és Odessában, Sebastopolban, de is tervszerűtlen volt. A fellázadt matrózok halomra lövöldözték a tiszti kart, de itt is többségben voltak a cár hű matrózok és egy rettenetes vérengzéssel fojtották el a zendülést.

Hol itt, hol ott lázadtak meg fél ezredek, de mert a forradalmároknak nem volt meg a kellő szervezettségük és hiányzott az összetartás is, a zendülések seho eredményre nem vezettek, a felkelést mindenütt vérbe fojtották.

De azéit nem volt nyugta az autokraciának. A nyílt forradalmat vérbe fojthatták, de a merényleteket nem tudták megakadályozni a bombák repülésének nem tudtak gátat vetni. Rettenetes merényletek sorozata következett, melyek közül a legkimagaslóbb a bomba merénylet, melyet Pétervárvár mellett a Gyógyszerész szigeten Stolipin miniszterelnök ellen követtek el. Egymás után oltották ki magasrangú államférfiak, tábornokok életét a forradalmárok bombái és revolvevei s ezek a cselekmények arra készítették a cárt, hogy rögtön ítélő bíróságokat alakítson, a melyek a forradalmárokat 24 óra alatt kivégezhetik. A vészbírók hajmeresztő buzgósággal élnek

a röglönítés jogával s naponta 100 számra végezik ki a börtönök udvarán mindazokat, akik a forradalomban való részvétel gyanúja alatt allanak, Nem tesznek különbséget nők és férfiak, gyermekek s aggastyánok között, a cár a másvilágra küld mindenkit, aki ellene van az autokrata uralomnak.

S miután az orosz zsidóság, amely még a jobbagyságnál is jobban el van nyomva, a forradalomnak lelke, a cár miniszterei és tábornokai progromokat, zsidómészárlásokat rendeztetnek a kozákság és a csöcselék által

Folyjk a vér szerte szent Oroszországban, a tömeges kivégzések, a progromok napirenden vannak, de azért repülnek a bombák, durranak a merénylők revolveerei most is, minden kivégzett forradalmár helyébe száz támad. Hasztalan a vérszomjas szigor, egy nagy népnek szabadság után való vágyódását vérbefojtani nem lehet és egy vértengeren keresztül halad a nagy orosz nép az általános forradalom és a szabadság felé. Az autokrácia napjai meg vannak számlálva.

Pétervár, 1906. december 14.

Stokkátor János.

Az első nőképvisező.

A finnországi új választási törvény alapján, amely szerint minden 24 esztendőös allampolgár, nemre való tekintet nélkül, képviselővé választható, megválasztották Grippenberg Alexandra bárónét, a helysingsforski kerület országos képviselőjévé. Grippenberg báróné még fiatal asszony és több finnországi nőipari iskola megalapítója.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Rusa Ernő.

FIDIBUSZ

! A legkitünőbb és legolcsóbb élclap !

Szerkeszti: HELTAI JENŐ

Főmunkatársak: Ambrus Zoltán, Molnár Ferenc, Herczeg Ferenc, Ignótus.

Képei javát: Linek Lajos, Vesztróczy Manó, Paulini Béla, Feiks, Vadász, Erdey, Oláh, Süle, Csukássy, Kober és Kondor rajzolja.

Pénteken délben már kézhez kapják a vidéki előfizetők a **FIDIBUSZ-t**

Előfizetési ára páratlanul olcsó!

Egész évre 6 kor. | Negyedévre 1 K 50 f.
Félévre 3 kor. | Egy óra 50 fillér.

Egy szám ára 5 kr. (10 fill.)

Fris, vidám, pajkos, eredeti, eleven, érdekes, bátor, diszesen illusztrált heti élclap.

Mutatóvényszámot kívánatra ingyen küld a FIDIBUSZ kiadóhivatala Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

A NAP

A magyar ujságírás szenzációja, Magyarország legfüggetlenebb és legelterjedtebb napilapja.

Felelős szerkesztője: BRAUN SÁNDOR.

Politikai főmunkatársai: Abrányi Emil, Lengyel Zoltán és Nagy György.

A NAP a 48-as eszmény leghívebb katonája és a 67-es politika kérelmetlenül üldözője.

A NAP már kora reggel megérkezik a vidékre.

A NAP nemcsak a legkitünőbb lap de a legolcsóbb is.

Egy szám ára 2 krajcár.

Előfizetés: negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 kor. 40 fill.

Mutatóvényszámokat készséggel küld:

A N A P kiadóhivatala VIII. ker., Rökk Szilárd-utca 9. sz.

Budapesten

Az egyetlen

Független

Ellenzéki

nagy napilap

„AZ UJSÁG”

Előfizetési ára;

Egész évre	— — — —	28 korona
Fél évre	— — — —	14 „
Negyedévre	— — — —	7 „
Egy hónapra	— — — —	2 kor. 40 fillér.

December hó első felében **AZ UJSÁG** minden előfizetője ingyen és bérmentve megkapja **AZ UJSÁG** gyönyörű Album naptár ajándékát színes műmelléklettel.

Megrendelési cím: **AZ UJSÁG** kiadóhivatala.
B u d a p e s t, VII. Rákóczi-ut 54. szám.

Sok szenvedéstől szabadul meg

ha megismeri az

Universal-Fluid

bedörzsölő szert,
mely enyhít: csúzt, köszvényt, rheumát, fog- és fejfájást és makacs bőrvizs-betegséget. A kimerült izmokat és idegeket felüldíti és erősíti, a mit számos elismerő és hálairat igazol. Egy kis próba üveg ára 40 fillér, egy decis üveg 1 K 50 fillér.

Főraktár: Budapest, TÖRÖK J. gyógytára, Király utca 12. és
— Andrassy-ut 26. —

Vidékre 3 nagy üveg 4 K 50 f.,
12 kis üveg 5 K-ért portó és csomagolás költségmentesen küld a

„VÖRÖS KERESZT” gyógytár,
— TEMESVÁR. —

RavasZRóka

az ember mégis, hogy a
Ceres-
étel-
zsírt

(kókuszdíókból) is feltalálta. Minden étel, mit vele készítünk, könnyen emészthető és jóízű.

Schicht György „Ceres” tápszerművek osztálya, Aussig E/m.



Morgos József

elsőrendű polgári-, papi- és katonai egyenruha-szabó

Kaposvár, a megyeház mellett.

Ajánlja nagyválasztékban felszerelt raktárát a legkitűnőbb honi és angol szövetekből. Diszmagyar öltönyök és liberriák legjutányosabb ár mellett készíttetnek.

RÓZSA JÁNOS

Kaposvár, Fő-utca 31. sz.

SAJÁT HÁZÁBAN.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

vegyészeti ruhatisztító
és gőzműfestő intézetét,

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok nem ütnek vissza.

Kérem a modern vegytisztítást ne tessék a szabófolt tisztítással összetéveszteni.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Rheumát, Csúzt, Köszvényt

föltétlenül és biztosan gyógyít a híres és minden házban nélkülözhetetlen —

**Dr. Arányi herculesfürdői
Rheum-Olaj.**

Ajánlható kéz, láb, hát, mell és derékfájásnál ütés, erőltetés, ficamodásoknál, fül-ájás és fülzuga, fej- és fogfájásnál Kapható a készítőnél: —

Balla Sándor gyógyszerháza HÓDMEZŐ-VÁSÁRHELY, Kossuth-tér

Ara egy üvegnek 2 korona. — Próbáüveg 1 korona. 6 koronás rendelésnél ingyen csomagolás, bérmentve. —

Kaposvári főraktár:

BABOCHAY KÁLMÁN és SZABADOS IMRE gyógyszerházában.

15 forintért tiszta gyapjuszövetből mérték szerint elegáns kivitelű férföltény, felöltő vagy télikabát

Krausz F. és Társa

szabóüzlete,

Budapest, Kerepesi-ut 69.

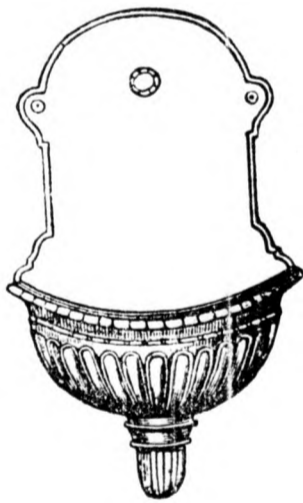
Videkre mintákat mértékvételi utasítással bérmentve.

Egy

tanonc

felvétetik lapunk nyomdájában.

Nyomdai munkáért
jutányos áron készít
Hasselmann Károly
könyvnyomdája
Kaposvár.



TAKY FERENCZ

okl. gépész, villany- és vízvezetékszerelő
KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 14. SZ.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a jelen kor igényeit teljesen kielégítő

villany, vízvezeték, telefon
és villamos-csengő felszerelésére, valamint bicikli, varrógép, villany- és benzinmotor, ugyszintén min dennemű mechanikai gépek javítására

Electrotechnikai Műhelyt

rendeztem be.

A városi villanytelep szolgálatából kilépve, ezen nagyszabású műhely felállítására azon cél vezérelt, hogy bő tapasztalataim s szaktudásom révén városunkban egy oly iparágat honosítsak meg, melyet a nagyközönség eddig nélkülözni volt kénytelen.

A villamos világításnál előforduló zavarokat a leggyorsabban és legjutányosabban eszközölöm.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel

Taky Ferencz

okl. gépész, villany- és vízvezetékszerelő.

Magánvízvezetékek felszerelését igen jutányos áron vállalom el.

Megjelent a

Somogy-Kaposvári
Magyar Nép Naptár,

hozza a megyei hivatalok címtárát, minden
 megyei lakosnak nélkülözhetetlen szükséges.

Karácsonyi és újévi ajándékok

nagy választékban és a legolcsóbb áron
 karácsonyfa diszek, arany-, ezüstszálok, arany-,
 ezüstpor. Dizművek, képeskönyvek, a legszebb

levélpapírok

igen szép dobozokban, a doboz már maga
 egy ajándéktárgyat képez, 1 koronától egész
 24 koronáig. Albumok nagy választékban.
 Poesi emlékkönyvek, tintatartók, hegedük stb.
 — más ajándéktárgyak nagy raktára. —

Hagelman Károly

könyv-, papir- és írószerkereskedésében

K a p o s v á r o t t.